

Kitajski »Hamlet.« Ravnatelj akademije znanosti je prevel Shakespearovega „Hamleta“ v kitajščino in ga bodo v kratkem igrali na kitajskem gledališču v Pekingu.

J. Giontini-jeva knjigarna je zopet izdala dve pravilni knjižici za slovensko mladino: 1) „Krištofa Šmida sto majhnih pripovedek“ za mladino. Poslovenil † Ivan Tomšič, učitelj na c. kr. vadnici v Ljubljani. Drugi popravljeni natisek. Cena eleg. kart. 40 kr. po pošti 43 kr. — 2) „Robinzon.“ Povest za mladino. Poslovenil A. Funtek. Cena eleg. kart. 50 kr. po pošti 55 kr. Obe knjige sta z podobami pravilno okrašeni in ju prav toplo priporočamo.

Novice.

— **Osobne vesti.** Učiteljem na drž. gimnaziji v Kranji je imenovan suplent nižje gimnazije ljubljanske gosp. Anton Štritof; učiteljem na državni gimnaziji v Novem mestu suplent drž. višje gimnazije ljubljanske g. Al Vrbnik; učiteljem na drž. nižji gimnaziji v Ljubljani c. kr. deške ljudske šole učitelj v Trstu g. Martin Sinkovič.

— **Slovenska šola v Gorici.** Mestni magistrat goriški je hotel slovensko šolo potisniti prav na periferijo mesta in to še na prav neumestnem kraju. Deželni šolski svet, ki je uvidel, da ta kraj ni za šolo in da je potrebno, da je šola prav v mestu, je ukazal, da se mora odpreti dne 15. sept. in sicer v središču mesta. Z ozirom na to, da proti temu ukazu deželnega šolskega sveta ni priziva, se bo končno vprašanje glede pripravnega prostora za slovensko goriško šolo vendar le ugodno rešilo.

— **C. kr. drž. nižja gimnazija v Ljubljani** se je preselila iz svojih dosedanjih prostorov v licejalnem poslopiju v Waldherrjevo hišo v Beethovenove ulice št. 6.

— **Posebni vlak** k narodopisni razstavi v Prago ne pojde kakor je bilo prvotno nameravano dne 31. avgusta iz Ljubljane, temveč še le dne 7. septembra popoldne. Odhod se je zaradi tega preložil, ker se je več rodoljubov izreklo, da bi jim dne 31. avg. ne bilo moč oditi, pač pa se udeležje izleta, če vlak gre dne 7. sept. Kdor se še ni odločil za porabo lepe prilike, ki se mu nudi, naj je ne zamudi. Za mal denar obetajo se udeležencem prekrasni dnovi.

— **25letnico** svojega obstanka praznuje na tihem v nedeljo dne 1. septembra t. l. prostovoljno gasilno društvo ljubljansko. Zjutraj je sv. maša, potem se izroči vporabi novi plezalni stroj, katerega je mestna občina ljubljanska kupila za gasilno društvo in opoldne je banket.

— **Zaveza gasilnih društev kranjskih** je imela minolo nedeljo v mestni dvorani ljubljanski svoj letošnji občni zbor, ki je bil dobro obiskan. Načelnik zaveze gosp. Doberlet je otvoril zbor in pozdravil zastopnika deželnega odbora gosp. ces. svetnika Murnika in zastopnika mestnega magistrata g. svetnika Vončina. Tajnik g. Trošt je poročal o zavezinem delovanju v minulem letu. Iz poročila blagajnika g. Ahčina je posneti, da je imela zaveza 2090 gld. 33 kr. dohodkov; blagajniški preostanek znaša 186 gld. 70 kr. Po potresu prizadetim članom je zaveza razdelila 1000 gld. podpore. Prihodnji občni zbor bode v Novem mestu povodom 20letnice tamošnjega gasilnega društva. Daljša debata je bila o predlogu gasilnega društva v Dobu, naj se zaveza vnovič obrne do deželnega odbora s prošnjo, da bi le ta ukrenil, da se imajo gasilnim društvom, ki so v tuje občine poklicane na pomoč, narasli stroški povrniti. Zastopnik dež. odbora g. ces. svetnik Murnik je obljubil, da se bode prošnja ugodno rešila. Lepo ovacijo je priredil občni zbor končno za zvezo prezasluznemu gosp. ces. svetniku Iv. Murniku.

— **Vojaško oskrbovališče in bolnica.** Mestni zbor ljubljanski je v svoji zadnji seji razpravljal o tem vprašanju.

Glasom obvestila vojnega ministerstva je to samo pripravljeno po potresu močno poškodovano bolnico na drugem prostoru na novo zidati. Manj poškodovanega preskrbovališča pa vojni erar neče sam graditi ter zahteva, da mu občina za sedanjí prostor preskrbovališča in bolnice zgradi na drugem primernem kraju novo preskrbovališče, kar bi stalo okroglo 340.000 gld. Z ozirom na to, da bi občina zamogla dobiti za svet na katerem stojita sedaj bolnica in preskrbovališče v najboljšem slučaju le 117.000 gld., ne more občina sprejeti ponudbe; sklene se pa pogajanja z vojnim erarjem nadaljevati, v kateri namen se voli posebni odbor.

— **Tri dni v prepadu.** Neki Herman Wunderlich, tehnik iz Dunaja, podal se je dne 19. t. m. sam brez vodnika v kamniške planine. Na planjavi mu je lazečemu čez neki plaz spodrsnilo po snegu in ledu in pal v nek prepad, iz katerega se ni mogel sam rešiti. Prebil je v tem prepadu tri dni brez vsakega živeža. Ker so ga pogrešali, so ga šli iskat in rešili grozne smrti.

— **Utopljenca** so potegnili v Radečah pri Zidanem mostu iz Save, v katerem so spoznali posestnika Fr. Furjana iz Kurje vasi pri Ljubljani.

— **Najdene kosti.** V licejalnem poslopiju so pri popravljanju naleteli na veliko grobnico, v kateri so našli celo množino popolnoma strohnelih človeških trupel v prepelelih krstah. Kakor znano je na mestu licejalnega poslopja stal do l. 1785. frančiškanski samostan s cerkvijo. L. 1788. pa so samostan preuredili za šolske namene. Najdena trupla so ona umrlih frančiškanov in tudi imenitnih posvetnih ljudij, kateri so se kakor znano svoje dni pod cerkve pokopavali.

Samomor Jakabffyjev.

V mnogih boljših krogih v Budimpešti in tud drugih mestih je vzbudilo veliko senzacijo, da se je ustrelil Jakabffy. Pl. Jakabffy je bil jedna najznamenjših oseb pri velikih svetovnih dirkah. Njegove stave so bile merodajne za mnoge druge. Imel je tudi konje za dirkanje. Nakrat ga je pa sreča zapustila in plačati ni mogel visokih stav in moral je izostati od dirk.

Bil je pa znan kot dober igralec na kvarte. Bali so se ga že po plemenitaških kazinah vse države. Pa tudi tukaj ga je zapustila sreča. Zgubil je velike svote. Ni dolgo tega, ko so listi napovedali, da se oženi z vdovo generala K. Pa tudi ta reklama ni več pomagala. Ko je pl. Jakabffy bil ostanek svojega premoženja pustil v Monte Carlu, se je povrnil v Budimpešto. Sedaj je pa začel na debelo jemati denar na posodo. V „narodni kazini“ jih je bilo mnogo, ki so mu radi pomagali iz stiske. Kmalu se je pa pokazalo, da ni držal obroka, v katerem mora žentleman poravnati častne dolgove, in tako so jeli tudi v kazini sumniti, da ni vse v redu.

Državni poslanec pl. Rohonczy je porabil parlamentarne počitnice tudi v to, da je jel preiskovati, koliko dolgov že ima pl. Jakabffy. Dognal je, da je naredil pri mlajših lahkovernih članih narodne kazine nad 400.000 gld. umazanih dolgov. Pl. Rohonczy je zatorej stavil predlog, da naj se pl. Jakabffy izključi iz narodne kazine. Ko je Jakabffy to izvedel, mu je poslal sekundante. Rohonczyjevi sekundati so pa mislili, da dvoboj z Jakabffyjem ni dopusten in tako je odločil tudi poseben časten svet.

Sedaj je vedel Jakobffy. da ga izključijo iz narodne kazine. Posvetoval se je s svojim pravnim zastopnikom dr. Czukorjem, kako bi se dali poravnati častni dolgovi. Vspeh ni bil ugoden. Pokazalo se je, da se Jakobffy na noben način častno ne izmota iz te stvari.

Minolo soboto zvečer je narodna kazina se posvetovala o njegovem izključenju. On je čakal v bližnji kavarni odločitve. Bilo je že v nedeljo zjutraj, ko mu je prišel nekdo zaupno povedat, da je izključen. Šel je iz te kavarne v drugo in ondu zajutrkoval, potem je pa šel domu. Doma je rekel svojemu slugi, da gre spat. Ob desetih naj ga zbudi. Dal je slugi pismo, naj ga nese dr. Czuckerju.

Ob 8. uri pripelje se bled dr. Czucker in gre naravnost v Jakobffyjevo stanovanje. Vprašal je slugo, kje je gospodar. Povedal mu je, da spi. Doktor je potem kar šel v Jakobffyjevo sobo in našel nesrečnega hazardnega igralca na tleh skoro popolnoma slečenega in mrtvega.

V desnici je držal revolver. Okrog trupla je ležalo več raztrganih papirjev. Bil je raztrgal več pisem, predno se je umoril. Ob polu dvanajstih so ga odpeljali v mrtvašnico. Malo pred 12. uro pripeljal se je pl. Rohonczy, da izroči pismeno odločbo narodne kazine. Našel je ravno hišnico, ki je pomivala okrvavljene stopnice. Na vprašanje, če je pl. Jakobffy doma, mu je povedala, da se je ustrelil in so ga ravnokar odpeljali v mrtvašnico. Rohonczy je na to tiho odšel. — To je pač žalostna dogodba iz boljših krogov.

Velika nesreča.

Dne 8. avgusta se je pripetila v Novem Jorku velika nesreča, pri kateri je več ljudij svoje življenje izgubilo, veliko jih je pa bilo ranjenih. Na West Broadway je stalo novo poslopje, katero je bilo osem nadstropij visoko. Zunanje delo na hiši je bilo že končano, toda znotraj še ni bilo popolnoma dovršeno. Dne 8. avgusta zjutraj se je nenadoma zaslišal velikansk ropot, kakor bi 20 kanonov počilo. In groza! Celo osemnadstropno poslopje se je podrlo ter pod seboj pokopalo veliko ubozih delavcev. Razun zunanjenega zidu se je vse drugo podrlo. Ko so ljudje v obližji zaslišali velik ropot, so takoj prihiteli na mesto nesreče. In tu se jim je pokazal grozen prizor. Na mesto prejšnje lepe hiše so videli polomljene tramove ter kup kamenja, izpod razvalin se je pa slišalo ječanje ter stokanje ponesrečenih delavcev.

Gasilci so takoj prihiteli ponesrečenim na pomoč ter s previdnostjo odstranjevali kamenje, da bi rešili in oteli smrti one, katere je bilo mogoče. Delali so neutrudno noč in dan, toda do 14. avgusta še niso vseh trupel dobili. Ljudij je toliko prišlo na mesto nesreče, da so jih policaji le s težavo od hiše držali, kajti bati se je bilo, da se bode še zunanje poslopje podrlo.

V srce pretresujoče slike so se lahko opazile na tem prostoru. Žene ter otroci ponesrečenih so čakali s solzami v očeh, kedaj bodo izkopali truplo ljubljenega moža in očeta. Najprve so odkopali delavca Burka, kateri je bil že mrtev. Ravno na istem mestu je zaslišal jeden gasilcev stokanje ter klicanje na pomoč. Hitro so začeli kopati ter res dobili Charles Smitha, kateri je bil še pri življenju, toda je malo pozneje v ambulaciji umrl. Dosedaj so našli 15 trupel ponesrečenih delavcev, nekaj jako nevarno ranjenih, kateri bodo težko pri življenju ostali. Pravijo pa, da je še okoli 20 delavcev pod razvalinami. Gasilci jako hitro odstranjujejo kamenje, toda delo gre vendar počasi od rok, zraven je pa še velika nevarnost, da se še kaj ne podere ter rešitelje podsuje.

Natanko se ne more reči, kdo je te velikanske nesreče kriv, toda stroga preiskava bode že pokazala. Nekateri trdijo, da si je kontraktor hotel denar narediti in je zato jako slabo tvarino rabil pri zidanju. Zopet drugi trdijo, da so bile železne vezi preslabe, ter se zlomile in nato se je vse skupaj podrlo. Želeti bi res bilo, da bi se pri zidanju visokih poslopij natančno pazilo, kako se dela in iz kake tvarine. Po toči zvoniti ne pomaga, ampak takrat se mora paziti, kadar je čas!

„Gl. Nar.“

— **Nesrečen dan.** Težak Fran Meissl, službujoči pri glavnih skladiščih na Dunaji, imel je dne 19. t. m. zares „smolo“. Komaj se je zjutraj probudil, že je vstopil sodni sluga ter mu priobčil, da je prejšnjega dne pretekla oni teden, katerega mu je bil dovolil njegov hišni gospodar, da izprazni svoje sicer najeto, toda ne plačano stanovanje. Nekoliko minut pozneje bil je Fran Meissl s svojo ženo, otroci in vso ropotijo na ulici. Ženo in otroke vzeli so začasno njeni usmiljeni sorodniki pod streho in mož je hitel na delo. Ker pa je prišel prepozno, povedali so mu na kratko, da naj se le vrne tje, kjer je bil do tako pozne ure. Žalostnega srca vrnil se je siromak. Da si prežene otožne misli, kupil si je smotko, toda „črni dan“ preganjal ga je tudi v tem. Smotka „ni vlekla“. Srdito vrgel jo je od sebe, toda „smola“ je hotela, da je padla smodka v voz sena. Bilo je nekoliko vetra in v hipu bilo je seno v plamenu. Meissla so seveda zaprli in to je bila še njegova sreča, ker drugače bi se mu bilo tega dne pripetilo še kdo zna kaj. Sedel je v preiskovalnem zaporu do 20. avg. 20. avg. poklical ga je sodnik II. okraja pred se na odgovor. Ubogi Massl opisal je živimi barvami vso svojo nesrečo, katero mu je naklonil „črni dan“. Sodnik je bil toliko ganjen, da je siromaka obsodil le na 24 ur zapora.

— **Most se je zrušil.** Vlak s premogom naložen se je peljal čez most reke Paint River v Ameriki dne 11. avg. najprej se most podrl in 35 voz padlo v vodo. Vsi železniški delavci so se vtopili.

— **Mladenič linčan.** Osemnajstletni mladenič John Harris je prišel, v Albanyji v Ameriki, v sobo stare ženice in jo umoril. Ko so ljudje slišali stokanje v njenej sobi, so prišli gledat kaj je ubogi ženi. Ta je povedala ime napadnika ter kmalu nato umrla. Razburjeno ljudstvo je hudobneža vjelo in ga potem živega v ogenj vrglo.

— **K polomu v Genovi.** Kakor poročajo iz Rima, so jednega sleparskih bratov Bingen vendar zasačili. Prijeli so ga v Rotterdamu v trenutku, ko se je hotel vkrcati na